

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ระหว่างการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 20 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน และการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ จำนวน 8 แผน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ขอเสนอผลการวิจัยดังรายละเอียดในบทที่ 4 ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย	ใช้สัญลักษณ์ต่างๆ	นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในบทที่ 4 มีความหมาย ดังนี้
T	แทน	ค่าสถิติใช้ในการพิจารณาแจกแจง t – test
N	แทน	จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t – test		
				t	df	sig
ก่อนเรียน	20	18.80	1.56	9.457	38	.00
หลังเรียน	20	31.00	1.49			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้แบบร่วมมือก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการออกเสียงภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบแสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 18.80 (S.D. = 1.56) และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 31.00 (S.D. = 1.49)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t – test		
				t	df	sig
ก่อนเรียน	20	20.20	1.51	8.134	41	.00
หลังเรียน	20	34.00	1.43			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการออกเสียงภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบแสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลัง

การเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 20.20 (S.D. = 1.51) และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 34.00 (S.D. = 1.43)

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ

วิธีการสอน	N	\bar{X}	S.D.	t - test		
				t	df	sig
แบบร่วมมือ	20	13.55	1.234	5.232	64	.00
แบบเน้นปฏิบัติ	20	14.05	1.190			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า คะแนนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบเน้นปฏิบัติหลังเรียน โดยการออกเสียงภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบแสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบเน้นปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่เรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.55 (S.D. = 1.234) และกลุ่มทดลองที่เรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.05 (S.D. = 1.190) โดยนักเรียนที่เรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ